

GUŚLNIK (4) *sb m*

guślnik (3), **gusłnik** (1); guślnik *BartBydg* (2); guślnik : gusłnik *BibRadz* (1 : 1).

guślnik *zawsze* -s-, -f-.

sg *N* guślnik (3). \diamond *pl G* gusłnik(o)w (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Człowiek zajmujący się wykonywaniem obrzędów magicznych; aruspex, augur, divinator, extipex
BartBydg (4) : Aruspex, divinator, quasi ararum inspector, vel qui intenstina pecudum inspicit, ut futura praedicet, vyesczcz, guslnyk *BartBydg* 15, 55.

W połączeniu szeregowym (1): Niechayże fie nikt miedzy wámi nie znáyduie coby miał przenäfzác przez ogień fyná fwego/ ábo corkę fwoię/ áni wiefzczek/ áni guślnik/ áni ten coby wrożył/ áni czarownik [*divinans divinationes, praestigiaior, et augur, et maleficus*]. *BibRadz Deut* 18/10.

Szereg: »czarownik i gusłnik« (1): Czárownikow y gusłnikow fie ftrzedz. *BibRadz Lev* 19 *arg.*
[*Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.*].

Synonimy cf GUŚLARZ.

Cf CZASOGUŚLNIK, [**GUŚLARZ**]

KW